

Smartbox. El desfibrilador arquitectònic

PROBLEMÀTIQUES

A- DEGRADACIÓ, MANCA D'ACTIVITAT DIÀRIA

Un dels principals defectes detectats arrel del procés participatiu és que actualment el Palau de Vidre es troba en un estat de degradació que genera una mala imatge en la consciència dels veïns de Lleida respecte l'edifici. Això es degut principalment a una manca d'activitat permanent que fa que la ciutadania se senti aliena a l'ús de l'edifici i que no es doti l'edifici un manteniment constant que li pugui donar un aspecte d'espai cuidat i segur. Aquesta imatge no fa justícia la qualitat arquitectònica de l'ampli espai diàfan de la planta baixa i l'estructura brutalista de l'edifici.

B-EDIFICI AUTISTA I FORA D'ESCALA, NO RESPON A L'ENTORN URBÀ

Un altre motiu que dificulta la integració del Palau de Vidre a la ciutat és la seva manca d'integració formal amb el seu context, al tractar-se d'un edifici geomètricament centrat en si mateix que no respon als gestos urbans del seu entorn ni als fluxos que es generen al seu voltant.

La seva escala monumental amb un perímetre hermètic i monòton genera una percepció de l'edifici com a barrera física dins el parc que no interactua amb el trànsit de peatons que utilitzen els camps elisis i el marge del riu diàriament.

C-FUNCIONAMENT INADEQUAT DELS ACCESSOS I LES CIRCULACIONS

Les circulacions de l'edifici no estan ben resoltes i no permeten el funcionament adequat de les activitats que s'hi poden desenvolupar.

El perímetre de l'edifici no compta amb espais adequats que assenyalin l'accés correctament o hi convidin a entrar posant en relació la gran capsa de vidre amb el seu entorn, ni creen un vincle amb els peatons.

El Palau de Vidre tampoc disposa d'espais intermedis ben dimensionats que canalitzin i distribueixin correctament els fluxos cap als diferents usos de l'edifici, la qual cosa n'obstaculitza l'activitat i redueix el seu potencial a nivell programàtic.

INTENCIONS

A-PROGRAMA: US QUOTIDIA, PERMANENT

Una de les estratègies fonamentals a l'hora de garantir l'èxit de la intervenció és dotar l'edifici d'un programa permanent que hi atregui activitat diària, permeti als veïns sentir-se part del que hi succeeix a dins i alhora reconèixer-lo com un espai propi més de la ciutat. A més, un programa amb activitat diària garantirà un finançament per tal d'assegurar un correcte manteniment de l'edifici.

Per aquests motius la nostra proposta consisteix en ocupar la planta primera amb una incubadora d'empreses i una seu d'entitats veïnals que funcionaran com a node d'activitat constant dins el parc i alhora satisfan algunes de les necessitats reivindicades pels lleidatans.

Aquesta activitat diària també es vol traslladar a la planta baixa per tal de que no quedi reservada com a espai accessible únicament en moments puntuals com passa actualment. Per tant es proposa que l'espai diàfan de la planta baixa es mantingui com a espai polivalent però amb ús regular de pista poliesportiva, que el fa compatible amb la possibilitat d'allotjar puntualment grans esdeveniments com fins ara, i el posa en relació amb l'activitat esportiva que ja té lloc actualment al parc del Segre.

B- NOUS ACCESSOS: ESCALA HUMANA, INTEGRACIO ENTORN URBA, JERARQUIA TRENAR IMPERMEABILITAT EDIFICI

El projecte també té la intenció relacionar l'edifici formalment amb el seu entorn per mitjà de la modificació dels seus accessos. Per això cal primer eliminar alguns volums dissonants que no funcionen adequadament i resten qualitat arquitectònica a l'estructura de l'edifici.

La nova intervenció planteja l'adossament al volum principal de nous nuclis externs que assenyalin els accessos trencant la monotonia i l'hermetisme del perímetre. La geometria dels accessos dóna resposta al seu context urbà, els jerarquiza respecte el seu programa corresponent i constitueix un gest d'escala humana que serveix com a reclam per als peatons.

A més, els nous accessos doten l'edifici d'espais de transició entre l'interior i l'exterior amb una dimensió adequada per tal de distribuir i canalitzar els fluxos cap a les diferents activitats que allotjarà el Palau de Vidre.

C-ESPais AUXILIARS: MAXIMITZAR POLIVALENCIA, USOS NO INTERFEREIXEN, ESPais INDEPENDENTS-POTENCIAR IMATGE MONUMENTAL DE L'ESPai DIAFAN INTERIOR

L'objectiu d'aquests nuclis adjacents és també el de posar en valor el volum principal al concentrar tots els espais servidors, instal·lacions i circulacions verticals, concedint a l'espai central el programa més noble i alliberant-lo d'obstacles físics i visuals per ressaltar la qualitat arquitectònica interior de la seva estructura de formigó i l'amplitud i monumentalitat de l'espai diàfan de que disposa.

L'externalització dels espais servidors i circulacions del projecte permet maximitzar-ne la seva polivalència com a gran virtut de la configuració geomètrica original del Palau de Vidre, al facilitar que les activitats que s'hi desenvolupen al seu interior es puguin realitzar de manera independent sense interferir-se els uns als altres i compatibilitzar els diferents escenaris que s'hi puguin donar.

D'aquesta manera el volum central gaudeix d'una planta àmplia i totalment lliure amb la capacitat d'allotjar qualsevol tipus d'activitat o esdeveniment, alhora que li atribueix una gran flexibilitat davant de possibles canvis d'ús en el futur.